

רגע לפני הסוף

רגע לפני סוף הפרק הנוכחי במסע האישי שלי בישוב, בתפקיד שלקחתי על עצמי ובתום 6 שנות פעילות להפעלת אגודת מתיישבי כפר מנחם וליווי הקמת ההרחבה, כמה הגיגים.

לאורך כל הדרך במפגשים רשמיים, בינאישיים, ישיבות ושיחות חולין, התחדדה לי, תפיסת העולם בנוגע למילת הערך "איזון".

כיצד מצליחים לצלוח את המשימות ועדין להישאר ממוקדים? כיצד לא לאבד חברויות אישיות ואף ליצור חדשות תוך כדי תקופות מחלוקת בישוב. משימה לא פשוטה לפעמים כואבת, אבל לאורך כל הדרך מצאתי את האנשים שידעו לתמוך, אמרו מילה טובה וגם דברי ביקורת שאפשרו לי ללמוד, לתקן ולהתחזק.

חלק ממעגל התמיכה כלל נשים שונות בישוב, במועצה וקולגות לעיסוק. נשים חזקות, משכילות, משפיעות ובעיקר עובדות שעות נוספות על האיזון בחייהם, מתמלאות בייסורי מצפון על היעדרות נפשית או פיזית מהמקום שבו הן היו רוצות להיות מחד ובין תחושת ה"חייבות להיות" במקום אחר.

השבוע אנחנו עומדים לבחור וועד חדש שהמשימה העיקרית שלו להמשיך להוביל את היישוב ולחזקו, אני מחזקת את ידם של המתנדבים במשימה מרתקת ומאתגרת זו.

באופן אישי מאכזב אותי לראות כי אף אחת מהנשים החזקות ובעלות היכולות הגבוהות ביישוב, לא הגישה מועמדות לקחת חלק ממנהיגות הישוב.

בוועד היוצא נוצרה דינאמיקה ואינטימיות עמוקה בין חברי הצוות, ניהלנו שיחות רציניות לצד הומור, ויכוחים, לפעמים סוערים ולמדנו כיצד להמשיך בשיחה ובהתקדמות לכיוון ניהול היישוב תוך רגישות, יכולת לסלוח ובעיקר לאזן. הפכנו ממכרים לחברים, אירחנו והתארחנו בבתים בכדי לחזק את העבודה יחד ולמדנו להכיר את החוזקות והחולשות של כל אחד, תמכנו ברגעי עייפות, במשבר אישי כזה או אחר והצלחנו להישאר מאוחדים.

ההצלחה בעבודת הצוות של הוועד היוצא הייתה בגיוון האישי בין החברים ולא מעט בגין המגדר.

אני אעזי ואשתמש במילה פמיניזם וחיבותה בכדי לחדד את הצורך בגיוון אנושי ומגדרי בכדי להצליח במשימות השונות בחיינו.

בעיני ישוב יציב, חזק ומתפקד נבנה על בסיס הדברים הללו ואל לנו הנשים להזניח גזרה זו בין שאר משימות החיים.

דלית גדיש

הכרות עם יהודית שוהם – מנהלת הגיל הרך

נפגשתי לשיחה עם יהודית שוהם מנהלת הגיל הרך.

יהודית הציגה בקצרה את עצמה, את רשמיה הראשוניים מהמערכת שלנו ואת תפישותיה.

אני מביאה את דבריה :

יש לי הרבה ניסיון בעבודה חינוכית – את ראשית הקרירה המקצועית שלי, עשיתי במערכת הפורמלית, כגנת ומורה לגיל הרך. לאחר מכן למדתי לתואר ראשון ושני בחינוך בגיל הרך. הלמודים נפרשו על פני תחומים שונים. תחומי הלמוד ועיסוקי המקצועי נסבו סביב בגדילה והתפתחות בגיל הרך, הורות, ניהול חינוכי, הנחית קבוצות מסוגים שונים, גישור, מנחה למנחה ועוד. אני משתמשת בכל מה שלמדתי באופן אינטגרטיבי בעבודה בשטח.

הלמידה "לקחה" אותי להדרכה והנחיה באוניברסיטה העברית. הייתי חלק מצוות מוביל, שעסק בתוכניות הדרכה להורים וילדים מגיל 9 חודשים עד סיום כיתה א', תכניות האתג"ר והט"ף פעילות במשפחה וכו'.

לקחתי חלק פעיל בצוות בניית ותכנון התוכניות. ויישומן במקומות שונים בארץ. התכניות פעלו בקרב כלל האוכלוסיות של הארץ – אתיופים, ערבים, עולים חדשים, ותיקים בארץ ועוד. עסקנו בהטמעת התוכניות בישובים השונים. תפקידי היה ניהול והדרכה. בקרית אונו, עבדתי כמנהלת מדור גנים.

באוגוסט נכנסתי למערכת החינוך בכפר מנחם ובתקופה זו אני לומדת את המערכת הקיבוצית והקהילתית ואת דרך הפעלת הגנים המקומית. מצאתי מערכת יפה וייחודית כמו, טיולי הבוקר ומה ניתן ללמוד מהם, חצר הגרוטאות, היחס המספרי בין אנשי הצוות והילדים ועוד. אין תנאים כאלה במקומות אחרים.

בקשתי להכיר את המערכת מזוויות ראייה שונות והרבה מאוד אנשים חמים וטובים, קיבלו את פני והשקיעו מזמנם ומרצם בהצגת נקודת ראותם. ממש מרגש.

יש פה צוות אכפתי, מקצועי, שמצפה להדרכה מובילה ומוכן ללמוד ולקבל הדרכה.

כבר ספטמבר בחודש החגים הגנים/ בתי הילדים פעלו והעשירו את הילדים בידע וחוויות לקראת כל חג. הילדים ברכו והתברכו לקראת ראש השנה, הגיע לגנים בעל תוקע והביא איתו שופרות להתנסות, לקראת סוכות נבנו סוכות וקושטו בשיתוף ההורים ציירו דגלים לשמחת תורה וכו'

מערכת החינוך היא מערכת מאוד רגישה כאן ובכל מקום. הרבה מאוד אמוציות מתנקזות סביב החינוך והגנים בעיקר. אני מאמינה מאוד בערך הקהילה ובשילוב ואינטגרציה של כל אוכלוסיית הקהילה – ילדים צריכים להיות במגע עם מבוגרים ומבוגרים צריכים לעשות משהו עבור ילדים. אני רוצה לראות את המערכת עובדת בהרמוניה ובשיתוף פעולה מול ההורים והקהילה. למשל, אני רוצה לראות מתנדבים בגנים (סב-טף).

אני רואה את העבודה שלי, כשילוב של ניהול, הדרכה והעצמה של הצוותים. אני מקווה ליצור תנאים, שהצוותים ירגישו טוב ויוכלו למקסם את הנתונה שלהם.

בעתיד אני תקווה שתהיה פעילות עם הורים וילדים. אני מאמינה במקומם של ההורות והמשפחה והשיתוף עם מערכת החינוך תשדרג את יכולתנו להעניק לילדים את המיטב.

יהודית סיימה "בברכה שתהיה עבודה פורייה, שתוף פעולה בין כל הגורמים וחדוות עשייה."

החינוך הבלתי פורמלי - חלי זלינגר

התבקשתי לכתוב כמה מילים על הרוח המובילה את השינויים המתרחשים בחינוך הבלתי פורמלי ביישוב. חשוב לי לציין שבמסגרת השילוב בין מסורת להתחדשות נבחנים כל העת תפיסות העולם החינוכיות שהנחו אותנו עד כה אל מול תפיסות העולם חינוכי-ערכי המאפיין את החברה הישראלית כיום בכלל, ואת שפה המדוברת בקרב דור ההורים ביישוב בפרט.

הקו החינוכי המתווה את תכנון הפעילות הבלתי פורמלית, משלב בין פעילויות וזמנים המבטאים, במינוח המקצועי את ה-BEING: אותו מפגש בין ילדים ובין בני נוער המחפשים את חברת השווים ומלווים ע"י מבוגר הקשוב לצרכיהם היום-יומיים, מהווה דמות מבוגרת נוספת בתהליך הסוציאליזציה ומשמש כמתווך של ערכים ונורמות חברתיות-קהילתיות רצויות על פי עולם המבוגרים הסובב אותו בעשייה היום-יומית. פעילות גבע- צעיר ובוגר הפועלים בשעות הצהריים עם סיום יום הלימודים וכן, מועדון הנוער ביישוב הפועל בשעות אחר הצהריים והערב- הן מסגרות ה-BEING. בימי חופש בהם הפעילות היא לאורך שעות היום משולבות פעילויות תכניות- הן פעילויות ה-DOING. בגבע צעיר מדריכים היום: הדס שניר, עודד רובינשטיין וניקול גלר. בגבע בוגר מדריכים היום: עדי מטודי ויעל סלור ובמועדון הנוער מדריכים: עודד רובינשטיין ויפעת ברוידא.

לצד פעילויות ה-BEING מתקיימות ביישוב פעילויות הנקראות פעילויות DOING. כלומר, כל אותם מפגשים מודרכים, בעלי תוכן היצוק ע"י המדריך או צוות המדריכים. פעילויות מסוג זה חושפות את הילדים ואת הנוער לתכנים ערכיים-קהילתיים במסגרת פעולות המשלבות משימות אתגר, שיח, פעולות התנדבות ביישוב ומחוצה לו ובמסגרת טיולים ונסיעות אל מחוץ ליישוב. פעילויות ה-DOING המתקיימות השנה ביישוב, מתחילות בשכבת ג' על פי תכניות חינוכיות מובנות לכל שכבת גיל במסגרת פעולה שבועית: ג'- תכנית "ירוק בעיניים"- פעילות שנתית בנושאי סביבה ואיכות סביבה. בהדרכת עמרי אבני ובליווי של מיטל יהונתן (י"ב).

ד'-ה'- תכנית "בעד עצמי"- פעילות תהליכית בנושאי עצמי- סביבת החיים שלי, דימוי עצמי והשפעת תרבות הצריכה על אלו. בהדרכת עדי מטודי ובהדרכת חלי זלינגר (בליווי שיר סביר (י"ב)).

ו'- שנת המצווה- הכרות עם ערכים ונורמות חברתיות-קהילתיות בדרך של התנדבות ועשייה עם חברת השווים ובתמיכת ההורים. בהדרכת עמרי אבני ובליווי של אופיר זמירי (י"ב).

ז'-ח'- פרויקט נעורים צעירים- פעילות במסגרת 4 מעגלי השייכות: אני- משפחה, אני- קהילה, אני- קבוצת השווים, אני- המדינה. בהדרכת עמרי אבני ובליווי של תום דלאל (י"ב).

ט'-י"ב- ועדות תרבות וספורט לנוער- פגישה שבועית בה ייזמו ויוציאו אל הפועל הנערים את אירועי התרבות והספורט עבור עצמם ועבור הקהילה. בהדרכת עודד רובינשטיין ויפעת ברוידא. בראייה עתידית- שכבות ט'-י"ב יופרדו לשתי תכניות נפרדות (בהתאם לצמיחה המספרית של הנערים לפי שכבות גיל).

לצד כל העשייה הקהילתית- פנימית של כפר מנחם, מתקיימות פעולות שבועיות של **תנועת השומר הצעיר**- אנו רואים בתכני ההדרכה של התנועה כוח עזר נוסף למינוף והעצמת יכולות ההדרכה ופיתוח המנהיגות בקרב הילדים והנוער ומקוים שפעילות התנועה תשתלב אף היא בעשייה הקהילתית לאורך השנים הבאות. פעילות קהילתית זו נועדה לבצע חיבורים משמעותיים בתוך קבוצות הגיל וביניהן, בין קבוצות הגיל והקהילה ובהמשך לראות בילדינו דור התורם בצורה משמעותית למדינה ולקהילה בתוכה הם חיים. תודה לכל השותפים לחשיבה ולקידום התהליכים: אוכמה אבירם, מירית לוי, ענת סגל, לילי לזרקביץ, טל צור, סיגל סעידי, נעמי דלאל, ברוך וקארין בונפיל, צביקה שחורי, אוריין בר, עפרית כהנא ועוד רבים שתרומו ותורמים בעשייה בשטח.

תודה לצוותים על העבודה המאומצת שהדברים יתנהלו כראוי:

צוות גבע צעיר- הדס שניר, עודד רובינשטיין וניקול גלר.

צוות גבע בוגר- עדי מטודי ויעל סלור.

צוות נעורים- עודד רובינשטיין ויפעת ברוידא, וכמובן לזהר שמסיימת את תפקידה לאחר שנה וחצי של פעילות עם הנוער.

עמרי אבני- מדריך שכבות: ג', ו', ז', ח' בפעילויות הקהילתיות ביישוב.

אופיר זמירי, שיר סביר, תום דלאל ומיטל יהונתן- המלוות בהתנדבות את הפרויקטים הקהילתיים.

השומר הצעיר על ההירתמות למשימה, על כל הרכזים, הקומונרים והמד"צים הפועלים במסגרת התנועה: נעם, איתי, אביטל, אלון, תום דלאל, אמיר סביר, מיטל יהונתן ולירון לביאטוב.

וכמובן- למנהלת החינוך על חבריה היום ובעבר שתרומו לפיתוח תפיסה חינוכית המנסה להתיישב עם

השינויים באורחות החיים בכפר מנחם... גם דרך אי ההסכמות שהעלו שאלות ודילמות התורמות לפיתוח

החשיבה ויציאה מגבולות החשיבה המקובלים.

מהתרבות – ענת מרקוס-ארנולד

בחודש הקודם חגגנו את חגי תשרי לשנת תשע"א, והפעם התבקשתי במקום סקירה של האירועים לכתוב מעט על החשיבה והמטרות מאחורי מה שתכנן צוות התרבות לחגים.

לאורך כל השנה האחרונה הקו המנחה שלנו היה יצירת מקום מפגש ומרחב להיכרות עבור התושבים ביישוב סביב חגי ישראל אשר מהווים מכנה משותף נרחב המאפשר חיבור של מרבית האנשים. בצוות שמנו את נושא ההיכרות והגיבוש בחוד העשייה התרבותית שלנו ומשום כך גם בחגי תשרי תוכננו מגוון רחב של פעילויות אשר תקוותינו הייתה שִׁיזְמְנו חתכים שונים של האוכלוסייה למקום של שיה, מפגש והיכרות אחד עם השנייה. בתכנון תשע"א שמנו דגש, לאחר ניסיון בשנה קודמת, על פריסת הפעילות לפי קבוצות גילאים כדי לאפשר גם מפגש שוויוני, וגם חיבור לאופי ותוכן המפגש, והכול תוך המשך אחיזה במסורת ותיקה וניסיון לבסס מסורת חדשה ותמהיל ישובי חדש.

מתוך ההתנסות שלנו בשנה האחרונה קיים קושי בהעלאת רמת ההשתתפות של התושבים באירועים וברמת המעורבות בחיי התרבות ביישוב. מתוך רצון לשמוע את דעת הקהל ומתוך הצורך בכתיבת תכנית פעולה לשנה הבאה, תכנית אשר תתאים לרצונות ולצרכי הקהילה אנחנו מעוניינים לקדם מפגש יישובי בנושא התרבות ביישוב.

המפגש יתקיים ביום חמישי ה-28/10/10 בשעה 20:30 במועדון, הזמנה מיוחדת תישלח בנפרד. אני רוצה להודות לכל אלו שלקחו חלק בארגון ועזרה בחגי תשרי, **לאיתי שפירר ומרים קליין** על ארגון יום כיפור וכן תודה למשפחת **לובוביץ** ומשפחת **קורנפלד** על העזרה באירוח המשפחות מהתנועה ליהדות מתקדמת.

תודה רבה **לרונן שהרבני ורותם שחורי** מצוות תרבות שתכננו וארגנו את אירועי סוכות **לאמנון זלינגר, יזהר שרון, פיצ'ון וג'ידי קרון** שתמיד עוזרים כשצריך ופנויים לכל בקשה. לענף הגד"ש של הקיבוץ על התרומה והנכונות לייפות כל חג של הקהילה בפירות העונה. וכמובן לכל התורנים והתורניות שבאו ועזרו בכל.

בימים אלו מסתיימת התערוכה בספרייה ונצל הזדמנות זו גם להודות **למירית לוי, מור רפפורט ולטל צור** על ההתארגנות המבורכת ולצוות הספרייה **רותי ופוריה** על העזרה והתמיכה.

כפי שכבר קראתם במייל השבועי אני מסיימת את תפקידי כרכזת תרבות בסוף חודש אוקטובר. בשנה בה תפקדתי כרכזת תרבות ראיתי לנגד עיני כיצד הקהילה החדשה מתהווה, כיצד נוצרות דרך הפעילות התרבותית קבוצות חברתיות שונות וכיצד נורמות התנהגות וערכי תרבות מתקבצים להם ביישוב כדרך חיים. אני מאמינה כי התרבות הינה המרכז של היישוב וכי עבודה מאומצת בתחום זה ומעורבות מקסימאלית של הקהילה היא שתביא ליצירת איכות חיים גבוהה לכל התושבים ביישוב והיא הדרך המשמעותית ביותר של כל אחד ואחת מכם להשפיע על איך היישוב נראה ונושם.

כרגע את מקומי מחליפה **איילה פפירני-יניב** עד שיבחן תקציב 2011 ע"י הועד החדש שיבחר. אני מאחלת לה בהצלחה, אני מרגישה כי הכול נשאר בידיים טובות ומוכשרות.

אני מבקשת להודות ולחבק את הצוות שליווה אותי לאורך כל הדרך למרים קליין, לרונן שהרבני, לרותם שחורי וליאיר שרון – הייתם שותפים נהדרים בעלי יכולות, רצון לתרום ומחויבות לעשייה ערכית. תודה! אני מודה לכם על ההזדמנות שניתנה לי ומאחלת המשך חיי קהילה נעימים ומשותפים בכפר מנחם.

אֶנֶת הַפֶּה תֹּאמֶר אֶל עֲשִׂיתְךָ הַתְּפִלוֹתִית
הַמְּשֻׁלוֹת וְהַמְּאֻרְכָּת וְאֶחָדִי צֶפֶק צְלֵחָה

כאן בבית הספר על הקיר תמונה

בחודש ספטמבר ומחצית אוקטובר נערכה בספריה התערוכה היישובית – כאן בבית הספר על הקיר תמונה. לקראת התערוכה נתבקשו התושבים להציג תמונה שלהם מימי בית הספר ולתאר זיכרון שקשור לבית הספר. תושבים מבוגרים סיפרו על חוויות בית הספר שלהם לילדים, שכתבו אותם וכך הם הוצגו בתערוכה. נוסף לזה הייתה בהקשר לתערוכה, פעילות קצרה של ילדי הישוב – ילדי הגנים צבעו ציור של נחום גוטמן וילדי בית הספר יצרו עבודה גרפית עם אותיות שמם.

על הכנת התערוכה שקדו **טל צור ומירית לוי**.

ההיענות להשתתף בתערוכה הייתה נמוכה, אך המוצגים שהוצגו היו משמעותיים. שאלתי 3 ממשתתפי התערוכה איך נראית להם הפעילות הקהילתית סביב לתערוכה. אני מבינה את תשובותיהם:

אורה דביר (חברת קבוץ) – אני חושבת שזו פעילות יפה מאוד. הפעילות הייתה מאוד נחמדה, אבל היא הגיעה רק לחלק מהאוכלוסיה (זה בסדר, שיש פעילויות, שאינן מקיפות את כל הישוב, כי זה בלתי אפשרי לשתף את כולם)

זה תרם לקירוב האנשים בישוב. כל פעילות שמשלבת את תושבי הישוב היא חיובית.

חני ברדה (תושבת ההרחבה) – זה היה מאוד יפה- רעיון נחמד לקראת כיתה א'. מאוד נראית לי התערוכה בספריה – המודעות לספר ולספריה מאוד חשובה, בעידן האינטרנט והמחשב, כשהספריה היא בשוליים.

מאוד אהבנו את הרעיון ואהבנו את הפעילות. זה היה מאוד מוצלח, מי שלא הגיע הפסיד!

באנו לישוב בגלל הפעילויות המשותפות ואנחנו אוהבים את הצביון של החגים והתרבות היישובית.

אסף קורן (בן קבוץ תושב הקבוץ) – הפעילות הייתה מאוד מוצלחת. זה היה מאוד חשוב, זה חיבר בין האנשים. זה נתן אפשרות לאנשים שחיים עכשיו בקהילה לראות את בית הספר של פעם ואת החיים של פעם.

שירה סעידי (כתה ד') ראינה את לורה מיינצר על חוויות בית הספר שלה.

לדבריה, נהנתה מהראיון, שהיה מעניין. לדעתה, התערוכה יפה ומעניינת.

שאלתי גם אנשים שלא השתתפו מדוע נמנעו. תושבים ענו בקצרה, אך ביקשו לא להזדהות בשמם.

החלטתי לחרוג ממנהגי ולהביא דברים בעילום שם, כי הם נראים לי רלוונטיים לכל הפעילות בישוב.

היו תושבים שאמרו שהנושא (בית הספר) לא מעניין אותם. אחרים ציינו, כי הנושא משמעותי, אבל הם נשאבו ע"י עיסוקיהם השוטפים ולא התפנו. ברוח זו אמרו אנשים, כי פשוט לא נערכו להשתתף בתערוכה.

חברי קבוץ, שלא השתתפו ציינו שחיי הישוב פשוט לא מעניינים אותם ותושבי ההרחבה ציינו בהקשר זה, שהאכזבה מהנעשה בישוב (קשור למעמד הוועד) גרמה להם לנטוש את ההשתתפות בפעילויות השונות בישוב, לאו דווקא בתערוכה, אך גם.

התודה והברכה לטל צור ומירית לוי, שמינפו את התערוכה.

הביאה לדפוס יהודית אפרתי

רשמים משתי משלחות נוער לחו"ל – לירון לויטוב

בין החודשים אוגוסט לאוקטובר של שנת 2010 יצאתי לשתי משלחות בחו"ל בטווח של חודשיים.

התבקשתי על ידי מערכת העלון לספר קצת על הרקע של הנסיעות הללו לחוץ לארץ.

הנסיעה ראשונה שלי הייתה ב-8 לחודש יולי, לפנסילבניה שארצות הברית, כחלק מפרוייקט שותפות 2000 של הסוכנות היהודית. זהו פרוייקט רחב ידיים של הסוכנות שבו קהילות יהודיות בארצות הברית ובארץ יוצרות קשר קהילתי כלכלי, שבו הן שולחות אנשים ועזרה אחת לשנייה, על מנת לפתח קשר חזק בין הארץ ליהודי התפוצות.

עכשיו, לפני לא הרבה שנים, הצטרפה המועצה האזורית יואב לפרוייקט הזה, וצוותה עם קהילת ליהיי וואלי, שבעיר אלנטאון בפנסילבניה, קהילה שסובבת סביב ה-Jewish community center-JCC- מעין מתני"ס מקומי בסדר גודל רחב בהרבה מהמוכר לנו. בעבר נשלחו כבר משלחות ממועצת יואב לליהיי וואלי, והשנה, נבחרנו ארבעה בני נוער וביניהם אני, להישלח גם אנחנו אל ליהיי וואלי.

לא ידענו בדיוק אל מול מה נעמוד, חודש וחצי בארצות הברית לא באים ברגל, וכמובן שסמינרי הכנה בארץ לא נתנו לנו לגמרי את השקט הנפשי לקראת החוויה שעמדנו לעבור.

אך חששותינו התבדו: פגשנו משפחות מקסימות, שאירחו אותנו כאילו היינו בני משפחתם, אספו אותנו לבתיהם, ושיכנו אותנו באלנטאון בתורות, כאשר אנו מתחלפים בין כל משפחה בזוגות של בנים בנות כל שבוע (פחות או יותר, מכיוון, שכמו שהעולם מסתובב, אירעו עיכובים ושינויים קלים בלו"ז).

יש כאלה ששאלו אותי כבר, מה בעצם עשיתם חודש וחצי בארה"ב? ובכן, הדרכנו! ה JCC של ליהיי וואלי עורך כל שנה מחנה קיץ, כמסורת של הרבה מהאזורים הללו בארה"ב. מחנה הקיץ מארח את ילדי הקהילה היהודית וילדים רבים מהאזור מגיעים אליו גם הם, למרות שאינם יהודים, רק משום שהמחנה ידוע באיכות הפעילות שלו ובאווירה המשפחתית שהוא משרה.

חמישתנו (ארבעת בני הנוער ויפתח פריזדה, המלווה הבוגר של המשלחת, אשר היה גם חלק ממשלחת בני הנוער הראשונה אשר יצאה מהמועצה האזורית יואב), לקחנו חלק בהדרכת החניכים במחנה הקיץ ולקחנו חלק בפעילויות של ה JCC.

זו הייתה ללא ספק, אחת מהחוויות המשמעותיות ביותר שעברתי בחיי(הקצרים אומנם, אך ללא ספק מהנים בינתיים), הקשרים שיצרנו בין עצמנו ועם החבר'ה האמריקאים לא ישכחו, וביקורים הלך ושוב בעתיד הם אופציה קיימת.

ועכשיו למשלחת השנייה, לאלו מכם שלא יודעים, תנועת השומר הצעיר היא חלק מארגון תנועות נוער בינלאומי, ששמו ה-international falcken movement-IFM. זהו ארגון שאוסף תחת דגלו את כל תנועות הנוער הסוציאליסטיות בעולם, הארגון הזה גם נקרא the blue shirt movement, דהיינו, כל תנועות החולצות הכחולות, וביניהן כמובן, השומר הצעיר, הנוער העובד והלומד, מחנות העולים וכו' וכו'.

ומה הקשר של אותו ארגון לסיפורנו? השומר הצעיר חוסה תחת צלו של אותו ארגון, ויחד עם השה"צ חברות בארגון הזה גם גם תנועות באירופה ובחלקים קטנים בדרום אמריקה. השומר הצעיר (בסיוע של מחלקת יחסי חוץ של התנועה) פצח בפרוייקט של יצירת קשרים רעיוניים עם אותן תנועות, והתוכנית הייתה חילופי משלחות בין השה"צ לתנועות סוציאליסטיות אחרות באירופה. המטרה הראשונית הייתה אנשי חרשות העץ (the woodcraft folks), תנועת פועלים בריטית, אשר חולקת עם השומר הצעיר מרבית מערכי התנועה, אך

לאחר פרשת המשט לעזה, החליטו מרכזי התנועה הבריטית לבטל את המשך הקשר עם התנועה הציונית, מצער, אך תרחיש הגיוני בהחלט בהתחשב במעמדה של ישראל בעולם.

ולכן, המשיכה תנועת השומר הצעיר בקשר עם תנועה אחרת, תנועת הפלקון הגרמנית (socialistic youth of the falcken- הוא שמם הרשמי), הפלקון הם תנועת נוער גרמנית סוציאליסטית אשר קמה בשנת 1904 והיוותה תנועת פועלים מורדת כנגד גלי הפאשיזם והגזענות אשר הכו בגרמניה באותה עת. לרוע המזל, עם התחזקות הנאציזם בגרמניה, פעילי תנועת הפאלקון נכלאו או נרצחו, והתנועה איבדה מפעילותה עד שנות ה-50 וה-60, ובאותה עת חזרו חניכי התנועה לפעילות רחבה לאישוש רעיונות פוליטיים כגון ההתנגדות לנאציזם והאנטי פא(anti fascism), תנועת האנטי פאשיזם שפשתה בגרמניה כתגובה למשטר הנאצי.

בכל מקרה, תנועת השומר הצעיר פיתחה יחסי חילופי משלחות בוגרים עם הפאלקון, ולאחר כשנת פעילות, הגיעה קבוצה גרמנית לצפית שלנו. החברים, מדריכים וחניכים כאחד בין הגילאים 16 ל-30, עברו פעילויות יחד עם חניכי פנימיית צפית, טיילו באזור, וביקרו גם בקן השומר הצעיר ברחובות.

וכמובן, חודש לאחר עזיבתם, התקבלה ההחלטה לשלוח משלחת דומה מישראל לגרמניה, לסניף הפלקון בעיר המבורג שבגרמניה, ואכן, התקבצה קבוצת חניכים של תנועת השומר הצעיר מקן השומרים שברחובות, ולאחר שהתברר שהם אינם מספיק, פנו אל הקבוצה של קן צפית, דהיינו, אני וחבריי לקבוצה בתנועה, שנצטרף לאותה משלחת ותהליך הקשר עם תנועת הפאלקון. לאחר ארבעה סמינרי הכנה, שעברנו עם מדריכים מהתנועה שביקרו כבר את התנועה בגרמניה, טסנו לגרמניה בתאריך ה-25 לספטמבר, ונחתנו בברלין, ומשם לקחנו רכבות עד שהגענו לסניף תנועת הפאלקון בגרמניה.

שם הכרנו את תרבות הפאלקון, אירועים ואנשים בעבר התנועה שנלחמו על ערכים של סוציאליזם, דמוקרטיה, זכויות אדם ודברים שכל חבר תנועה סוציאליסטית מכיר. לאחר עשרה ימים אינטנסיביים של סמינרים, פעולות, וגיבוש עם החבריה הגרמנים, שבנו לארץ שמחים ומרוצים, וכמובן, כבר מתגעגעים.

חשיבות המשלחות הללו היא בלתי משוערת, יצירת אהדה לישראל בגולה, גם בקרב היהודים וגם בקרב הגויים, היא חשובה ביותר. בכל יום ויום שיש ישראל מצטיירת כמדינת אנשים אלימים וכובשים, יצירת תודעה שיש קהל ישראלי שמתנגד לכיבוש, ומאמין בערכים של סוציאליזם ודמוקרטיה, היא קריטית להמשך קיום קשרים בריאים עם העולם שמסביבנו, ואל לנו לשכוח שאנחנו לא לבד בעולם.

מפגש נוער על רקע הקונפליקט הישראלי – ערבי – פלסטיני

רון סלע, תלמיד כתה יא, שהה בבוסטון במשך 25 יום במפגש נוער בתוכנית Artsbridge ומספר על החוויה שעבר:

במפגש השתתפו נערים מ-3 קבוצות – יהודים מישראל, ערבים ודרוזים מישראל וערבים פלסטינים מהשטחים. התוכנית הורכבה מ-30 נערים בגילאי 15-17, בעלי השקפות עולם, תרבויות ומנהגים שונים. התוכנית כללה שיעורי אומנות וקולנוע, דינמיקה קבוצתית ודיאלוגים על הקונפליקט המזרח תיכוני, בשיטה מיוחדת שפותחה על-ידי האסכולה, ומאפשרת לכל אחד לבטא את עצמו, להקשיב, ללמוד ולכבד את האחרים. כמו כן, היו גם המון פעילויות כייף וטיולים.

זו הייתה חוויה מאוד משמעותית – מטרת התוכנית היא לא לשטוף את המוח, אלא ליצור דיאלוג, בו כל צד יראה ויבין את דרכי הראיה של הצד השני ובנוסף יוכל גם לבטא את עצמו. אני לא יודע אם להגיד כל צד זו המילה המדויקת, מפני שאסור לשכוח כי כולנו בני אדם שונים, ולכל אחד מאיתנו צורת חשיבה ודעות שונות, אז אולי יותר נכון להגיד - שכל אחד יראה ויבין את דרכי הראייה של האחרים.

שמענו הרבה ביקורת על המדינה – הבנתי הרבה יותר טוב מה קורה במחסומים. אולי זה ישמע קצת טיפשי, אבל לפני הנסיעה בכלל לא ידעתי שטרוריסטים זו מילת גנאי בשביל הפלסטינים, לא ידעתי יותר מדי על הדרוזים ועל הקונפליקטים הפנימיים שלהם עם העדות האחרות. כפי שכבר אמרתי, המשתתפים היו בעלי דעות מגוונות, וזה העשיר מאוד את החוויה. לכל קול יש את המקום שלו, ולמדו אותנו לא לפסול, אלא לנסות להבין את נקודת המבט של כל אחד. בסופו של דבר, אפשר להגיד שהחוויה הזו גורמת ללמוד גם המון דברים על עצמך. במשך שלושה וחצי שבועות הייתה לי ההזדמנות לחוות חוויה מיוחדת, לא קלה, אבל חשובה ומשמעותית. דבי נתן, האחראית על התוכנית, עושה מאמצים רבים כדי שהתוכנית הזו תמשיך להתקיים. היא מגייסת כספים, משיגה אישורים למשתתפים, ולא נחה לרגע. ואני מעריך אותה מאוד על זה.

לא כפו עלינו נושאים, אנחנו בחרנו במה לדון. כל אחד העלה כל נושא שהוא רצה (אחד המשתתפים למשל העלה את בעיית הזהות שלו, כי הוא חי בארצות שונות), לאו דווקא נושאים פוליטיים, אבל ה"קונפליקט" היה במרכז והרבינו לעסוק בו, מרצון. בהתחלה עסקנו בשאלה - האם אנחנו בכלל יודעים מהו ה"קונפליקט", שאנחנו כל הזמן מדברים עליו?

זה מאוד שונה משאר התוכניות – זה לא מחנה קיץ רק של כ"ף, זו חוויה רצינית שמבגרת אותך, ומאלצת אותך להתמודד עם סוגיות לא קלות. היו ימים שהיו מתחים ובקושי דברנו, אבל בסך הכל נרקמו בינינו קשרים טובים מאוד, ואני מבין היום דברים טוב יותר.

אני חושב שהיינו צריכים את הניתוק מהארץ ומהמתרחש היומיומי, כדי לממש בצורה מרבית את מטרת התוכנית.

התוכנית כללה גם פרויקט סיום וערב התרמה. במשך כל התוכנית, למדנו קולנוע/אומנות עם מורים מקצועיים. בחרתי בקולנוע ויצרנו סרט על קונפליקט פנימי – מי אתה ומה הזהות שלך (בחרנו בנושא כדי שכולם יוכלו להתחבר), כי כולנו חוונו חוויה מסוג זה במהלך התוכנית, היינו צריכים להתמודד עם - מי אנחנו ודרכי ההשפעה של אחרים עלינו. ראינו אותנו לערוץ C.B.S ועושים עלינו תוכנית דוקומנטרית.

היום אני מסתכל על התמונה הכוללת של הסכסוך בצורה רחבה יותר – אני רואה את שני הצדדים וברור לי שעלינו לא לחפש אשמים, אלא לפתור את הסכסוך בדרך כלשהי.

בארץ, ניפגש כל כמה חדשים בנווה שלום, ביחד עם האחראית על התוכנית, דבי, ועלינו לבצע פרויקט שקשור לנושא במשך שנה.

אם אני מסכם את החוויה הזאת, היה לי מאוד כיף. החוויה מהנה ומלמדת על עצמך ועל המדינה שלך המון. אני מודה שבהתחלה היססתי והתלבטתי אם לצאת לתוכנית או לא. חשבתי שזו תהיה חוויה קשה שלא תתאים לי. בסופו של דבר החלטתי לצאת, ואני לא מצטער של שום רגע. אני ממליץ בחום על השתתפות – לא משנה מה הדעה הפוליטית שלך, כל עוד אתה פתוח ומוכן להקשיב סע, תלמד, ותהנה.

לציונה ואריק שבטון
וכל המשפחה
ברכות מצל טובה
להולדת הבת אלה

נסתיימה עונת הפחציה 2010
התודה וההכרה ליוסי שרון
יונתן צבי ציוות ההכרה
וכל העושים במלאכה
ותודה מיוחדת לאבי
שפירא על ההכרה
המאופחת

חזים בהפחה

אופית וכפיה משה

פיקי וחן אלוני

אביה ונועה כהנא

עמליה וציו לוק

ברוכים הבאים

והתערות מוצחת

לשת רובנאל שהיטה מצוות

פרסי כנפיים לקראת התחלות
חצות

מצל טובה לקי, להורים, לזבים

ואכל המשפחה

צוק צלחה והפחה נחת

נבחר ועד חדש לאגודה

באסיפת הישוב שהתקיימה ב-18.10.10 נבחרו כל 9 המועמדים לוועד החדש. לא נדרשת הצבעה בקלפי כי היו 9 מועמדים מתוך 10 מקומות בוועד. הקלפי שתוכנן ל-22.10.10 בוטל. תודה גדולה לוועדת הבחירות - יגאל ברק, אמיליה בן יעקב, אביב כהנא ויזהר זלינגר.

ברכות רבות להצלחה לוועד החדש.

אלה שמות המועמדים לוועד האגודה (לפי סדר א"ב)
רפי בוימל, אבי בן צבי, שי בר, שלומי גרבר, אמנון זלינגר, אברהם טולדו, קובי מגידש, צפי צור, בועז קפלן
לפניכם פרטים אודות כל אחד מחברי הוועד:

אברהם טולדו

חבר קיבוץ כפר מנחם מזה 51 שנה.
בן 73.
מלאתי מגוון תפקידים במשך השנים.

רפי בוימל

בן 34, נשוי לליעד. מתגוררים בהרחבה כשנה וחצי. הורים לעילי (בן 3), ורום (בת שנה וחצי), המתחנכים במערכת היישובית. בהשכלתי – מהנדס חשמל ומחשבים, במקצועי – טייס בחברת תעופה. מתנדב בתחום החינוך בעמותות שונות, ובין היתר מלמד בהתנדבות ב"צפית". בשנה האחרונה ריכזתי את צוות האלטרנטיבות בחינוך ביישוב, תהליך שטרם הסתיים.

שי בר

עיסוק נוכחי: טייס ריסוס ומנהל אזורי בחברת CNairways, מנכ"ל ושותף בחברת הזנק ATCG-Dx בתחום האיבחון הגנטי.

ניסיון תעסוקתי: בעל ניסיון ניהולי ופיקודי של 15 שנה כיוזם פרטי, מנהל פרויקט ומפקד בחיל האוויר.

06-09 TBG international LLC - שותף בחברת אחזקות מזרח אירופאית בתחומי התקשורת והיעוץ העסקי.

06-97 שירות קבע בדרגת רס"ן כטייס ומפקד בחיל האוויר במגוון תפקידי פיקוד והדרכה.

השכלה: השכלה בתחום הניהולי הכללת קורסים והשתלמויות במסגרת השירות הצבאי.

06-04 לימודי B.A. במנהל עסקים מיכללת רופין

פרטים אישיים

סטטוס: נשוי + 4 ת. לידה: 2.4.73 מקום לידה: ישראל כתובת: מגרש 117 כפר מנחם

קובי מגידש

נשוי לטלי ואבא של יונתן, דניאל ומאיה.

בן קיבוץ כפר מנחם.

חזרתי לכפר מנחם אחרי מספר שנים של חיים מחוץ לקיבוץ כולל שנתיים בחו"ל.

כרגע אנחנו שוכרים בית בקיבוץ ונמצאים בשלב של תחילת בניה בהרחבה.

בעל תואר ראשון בכלכלה ותואר שני במנהל עסקים.

עובד כמנהל מסחרי בחברת יבמ.

בעבר הייתי חבר במספר הנהלות משקיות בקיבוץ וחבר מזכירות.

אני רוצה להאמין שניתן לבנות ישוב מאוחד עם ערך מוסף שהוא מעבר לסתם עוד ישוב. חשוב ליצור שותפות בעשייה של מספר רב של תושבים ככל הניתן בכדי שלכל אחד ואחת תהיה האפשרות להשפיע על צורת החיים בישוב כפי שהוא / היא היו רוצים. נדרשת סבלנות וסובלנות בין הישוב החדש והישוב הוותיק.

אבי בן צבי

חבר קיבוץ כ.מ משנת 1991. נשוי +4. בן ובת בצפית. בן בצבא, ובן אחרי צבא - לומד. עבדתי ברפת - כרפתן, אח"כ כמנהל הענף. השכלה: תואר ראשון במנהל עסקים. עובד כמרכז משק (מנהל עיסקי) של כ.מ. משנת 2004. מכהן כיו"ר ועד מקומי. חבר מזכירות כפר מנחם וועדות נוספות.

אמנון זלינגר

בן משק, חבר קיבוץ נשוי + 4 ילדים 3 נכדים ואחד בדרך למד בבית ספר להנדסאים בתל אביב. עיסוק נוכחי: אחראי על מערכת החשמל בקיבוץ וב"צפית". כיהן שתי קדנציות כמזכיר קיבוץ ובתפקידים חברתיים נוספים. כיום מכהן כרכז ועדת בריאות וועדת יעוץ.

בועז קפלן.

כללי:
בן 48 (יליד שנת 62)
נשוי לעדנה ואב ללי, אור ורון
בן קיבוץ רבדים ומשנת 87 חבר קיבוץ כפר מנחם

לימודים:
עד 1980 - למודי תיכון בצפית
2004-2006 - הנדסאי מכונות ברופין

צבא:
1980-83 - פלחה"ן גולני בתפקיד חובש פלוגתי

תפקידים בקיבוץ:
סדרן רכב וחברות בועדות שונות לאורך השנים,
חבר מזכירות - פעמיים
חבר בהנהלה משקית - פעמיים

עבודה:
ברבדים - מיכון חקלאי ומוסך
1987 - לאחר המעבר לכפר מנחם, עבדתי שנה בגד"ש ולאחר מכן במפעל המתכת. במפעל מילאתי תפקידים של ניהול ייצור ולאחר מכן מנהל מח' כלים עד יציאתי ללימודים ברופין. כמו כן הייתי גם חבר בהנהלת המפעל.
2006 - לאחר סיום הלימודים עברתי לעבוד בחברת "אלבה" בהרצליה ובה אני עובד עד היום. החברה עוסקת בשיווק מכונות CNC ומתן פתרונות טכנולוגיים בתחום עיבוד המתכת.

שלומי גרבר

חבר קיבוץ, בן 58, בן למקימי הקיבוץ. נולדתי כאן ואת רוב שנותי הייתי כאן.
נשוי לפוריה - ספרנית הילדים וקוראת סיפורים.
תמחירן הקיבוץ (מאז 2003) ומבין בהתנהלות כלכלית.
כיהנתי במשך כשנה בוועד הקודם, כמחליף של יענקל'ה סלע ז"ל - לאחר מותו.
מוכן להמשיך ולהקדיש מזמני לבניית היישוב לטובת כולנו - השותפים בו.
אוהב את המקום וחושב שניתן לגשר בין השוני של תפיסה סוציאליסטית ותפיסה קפיטליסטית, ובהתאם - לקיים פעילות מאוזנת בין אנשים תרבותיים, חברתיים ואוהבי הזולת.
לא הכל הוא רק חלוקת משאבים כספיים.

צפי (צפריר) צור

אני מאמין (אגינדה)

אני מבקש להציג את מועמדותי לוועד הישוב מתוך מטרה לתרום לבניית קהילת כפר מנחם. העמדות שלי בנושאי היום-יום בהם יטפל הוועד ייגזרו מהחזון בו אני מאמין – קיום ישוב תוסס ואיכותי בתחום החברתי-קהילתי, חינוכי, תרבותי וערכי בו ייהנו לחיות אנשים מרקע שונה – עירוניים לשעבר וכפריים כיום יחד עם חברי קיבוץ, צעירים ומבוגרים. אני תומך בהגעה להחלטות ע"י שיתוף, מתן כבוד לדעות אחרים, שכנוע והסכמות. מטרה ראשית אשר צריכה לדעתי לעמוד בפני הוועד הבא היא גיבוש הסכמה רחבה על אופי היישוב בכלל ובשני נושאים בפרט: היחסים קיבוץ-הרחבה ומערכת החינוך. לדעתי ההסכמות אליהן הגיע הוועד בנושא היחסים קיבוץ-הרחבה הן הגיוניות וצודקות, אולם מכיוון שהן זוכות להסכמת רוב אך לא רוב מכריע – הן ראויות להיבחן מחדש. ניתן ונחוץ להגיע להסכמות חדשות שיהיו הגיוניות וצודקות גם הן, ויחד עם זאת שונות ומקובלות על יותר תושבים. לטעמי יש רק דרך אחת בה ניתן להגיע להסכמות אלה – דיאלוג מכבד, תוך ראיית הצרכים של חלקי היישוב השונים. באמצעות דיאלוג כזה ויצירתיות מחשבתית אני מאמין שבעוד שנתיים, עם תום הקדנציה של הוועד הבא, האווירה ביישוב תהיה טובה יותר ואיכות החיים ביישוב תעלה.

קורות חיים

מצב משפחתי: נשוי (טל) + שניים (יסמין בת 11 ורותם בן 8)

מגורים: כפר מנחם, הרחבה 22

שנת לידה: 1966

מקצוע: מדען ומרצה לביוכימיה באוניברסיטת תל-אביב (מ-2004)

ראש קבוצת מחקר בת כ-8 חוקרים, ותקציב שנתי של מאות אלפי ₪ (משנתה משנה לשנה)

מקומות עבודה קודמים:

2003-04 – מחקר במכון גנומיקה של קרן נוברטיס (סאן-דייגו, קליפורניה)

1998-2003 – השתלמות פוסט-דוקטורט במכון מחקר סקריפס (סאן-דייגו, קליפורניה)

1992-97 – מחקר והוראה באוניברסיטה העברית, ירושלים

השכלה:

1972-78 – בי"ס יסודי "שפרינצק", רחובות

1978-84 – בי"ס תיכון "קציר", רחובות

1988-91 – תואר ראשון בכימיה באוניברסיטה העברית, ירושלים

1992-97 – תואר שלישי (ישיר) בביוכימיה באוניברסיטה העברית, ירושלים

שרות צבאי:

1985-88 – סדיר, חצי שרות בגולני (לוחם, חובש), חצי שני בבית-ספר לרפואה צבאית (מדריך)

1988-97 – מילואים בבית-ספר לרפואה צבאית וביחידת הדרכת רפואת חרום של חיל העורף

תפקידים ציבוריים:

כתות י' – יב' – ארגון המשמר האזרחי של נוער ברחובות

כתה יב' – ארגון הבימה הפוליטית (הזמנת ח"כים ושרים לבית הספר)

כתה יב' – ארגון ספר המחזור.